

URZĄD PATENTOWY
w WARSZAWIE
OPIS PATENTOWY

B62m 17/16

Nr 30602

Kl. 63 k, 1

Henryk Tajchner, Tschenstochau

Przekładnia do napędu roweru

Zgłoszono 31 lipca 1939

Udzielono 8 maja 1942

Przedmiot wynalazku stanowi przekładnia do rowerów i tym podobnych pojazdów. Na rysunku uwidoczniony jest przykład wykonania takiej przekładni.

Fig. 1 i 3 przedstawiają przekładnię w przekroju w widoku z góry, fig. 2 i 4 — w widoku z boku, a fig. 5 — rower w mniejszej podziałce z założoną przekładnią według wynalazku.

Przekładnia składa się z dwóch ogniw, a mianowicie z napędu pedałowego, tj. korby pedałowej *b*, osadzonej w zwykłym miejscu i zaopatrzonej w pedały, oraz ze znanej przekładni planetarnej, zawierającej środkowe koło czołowe *e*, przymocowane do tylnego koła roweru, po którym obiega koło czołowe planetarne *d*; ośka tego koła *d* osadzona jest na ramieniu *g*, obracającym się

wokół ośki tylnego koła roweru. Według wynalazku oba te ogniwa, tj., korba pedałowa *b* i koło czołowe obiegowe *d* są połączone drążkiem *a*, na którym koło *d* jest osadzone na stałe. Ażeby uniknąć drgań i wstrząsów, ramię *g* jest przedłużone poza ośkę koła roweru i zaopatrzone na końcu w przeciwwagę *f* koła obiegowego *d* oraz mas ruchomych z nim związanych.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przekładnia do napędu roweru, której jednym z ogniw jest korba pedałowa, a drugim — przekładnia planetarna z kołem czołowym środkowym, przymocowanym do tylnego koła roweru, i zazębiającym się z nim kółkiem obiegowym, osadzonym w

obracającym się na ośce tylnego koła roweru ramieniu, znamienna tym, że oba te ogniwą przekładni, tj. korba (*b*) i koło obiegowe (*d*) połączone są ze sobą drążkiem (*a*), do którego koło obiegowe (*d*) przymocowane jest na stałe.

2. Przekładnia według zastrz. 1, znamienna tym, że ramię (*g*) posiada wydłużenie poza ośkę obrotu oraz na końcu tego wydłużenia przeciwwagę (*f*) koła obiegowego (*d*).

H e n r y k T a j c h n e r

